

# ONS HUISZWALUWAVONTUUR

De gehele familie was verheugd, dat wij dit voorjaar eindelijk een huiszwaluwnest aan een dakvorst zagen prijken. Al spoedig was het eerste broedsel uitgevlogen en het zwaluwenpaar begon met veel enthousiasme aan een tweede nest. Tot mijn verbazing ontdekte ik echter op een morgen wat stukjes klei en een nestje met veren en strootjes. Het nest was op de een of andere wijze verstoord of de bouwconstructie was niet bestand geweest tegen de langdurige regen. Na lang zoeken ontdekten wij de drie nestlingen in een heg. Door het gepiep van de jongen kwam het ouderpaar nog regelmatig overvliegen en vlogen de gewoonte getrouw naar het restant van het nest, om daar telkens te ervaren, dat de jongen daar niet meer waren. In de hoop, dat het ouderpaar de jongen, als zij ze zouden zien, wel zouden gaan voeren, werd het drietal op het dak van de serre gezet. Ze kropen zo snel mogelijk naar een hoekje, waar ze dicht opeen bleven zitten. De ouders vlogen direct daarna telkens over, om dan toch weer door te vliegen naar het nest; gevoerd werd er niet.

We lieten ze daarna een tijdje alleen, hopend dat ze zich dan aan de situatie zouden hebben aangepast. Toen we na een uurtje weer gingen kijken, was het drietal van het serredak verdwenen. Na lang zoeken vonden we er een terug in een Spirea, knap verstopt. Ik heb daarop een plastic bloempot als nest ingericht, een gat in de bodem gemaakt, de bloempot in een sigarenkistje met een latje vastgezet, een spijker in de bovenkant van het kistje en de laatste Zwaluw werd met het oude nestje ongeveer twee meter onder het voormalige nest opgehangen. Het ver-

haal wordt eentonig, want weer kwamen de ouders vlak langs het nest, maar gevoerd werd er niet. Weer vlogen de vogels naar de kleiresten van het oude nest. Ze begrepen niet dat het jong in dat nieuwe nest hun jong was.

Toen op gelijke hoogte het nieuwe nest uit een zolderraampje nog dichterbij het oude nest bevestigd, maar ook nu weer geen resultaat. Ten langen leste, weliswaar onder protest van de gehele familie, het "nest" op een lange lat bevestigd, deze uit het zolderraam op de andere kant van de dakvorst gelegd, onder het raam vastgespijkerd, zodat de afstand tot het oude nest nog maar 20 cm bedroeg. Toen was het geduld oefenen, want eerst na een goed uur kwam de eerste moedige aan het nieuwe nest hangen en vervolgens kwamen de ouders beide voeren. We waren allen zeer voldaan, dat het toch nog met die ene Zwaluw goed zou aflopen.

De volgende ochtend hoorde ik om 5.30 u. vrij veel lawaai bij het nest. Toen ik ging kijken zag ik zes Huiszwaluwen steeds dicht langs het nest vliegen. Alleen het vrouwtje voerde het jong. Ik neem aan, dat dit de jongen van het eerste broedsel zijn geweest. Er schijnt toch nog een zekere familieband bij een zwaluwgezin te blijven bestaan. De gehele dag gaat het voeren thans rustig verder en wij volgen de ontwikkelingen natuurlijk met zeer veel aandacht.

De derde dag bleek echter, dat dit wel een buitengewoon moeilijk zwaluwjong was want 's middags vond ik het weer op het serredak. Thans was goede raad echter niet zo duur, want het beestje is natuurlijk prompt weer in zijn plastic om-

(vervolg op pag. 20 onderaan)

vervolg van pag. 19

hulsel gestopt. De ouders hadden de opening met klei vernauwd, maar evengoed was het jong er toch weer uitgefladderd. Het merkwaardige van dit laatste voorval was echter, dat het jong heftig piepte toen ik de tuin in liep. Het ouderpaar was in geen velden of wegen te zien en ik vlei mij met de hoop, dat het beestje al zoveel vertrouwen in de mens heeft gekregen, dat ze mij te hulp riep.

D.M.J.Ras.